

Dosarul nr.2r-720/18

prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun.Chișinău (judecătorul: V. Gîrleanu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: A. Panov, V. Cotorobai, M. Anton)

DECIZIE

03 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Dumitru Visternicean

examinând recursul declarat de Ion Lozovan, reprezentat de avocatul Vitalie Ciuchitu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.21 împotriva lui Ion Lozovan, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Centrala Termică cu Termoficare nr.2” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea cu privire la repunerea în termenul de procedură și restituită cererea de apel depusă de către Ion Lozovan, ca fiind depusă în afara termenului legal,

constată:

La 05 mai 2015, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.21 (în continuare ÎMGFL-21) a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Ion Lozovan, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Centrala Termică cu Termoficare nr.2” (în prezent „Termoelectrică” SA) cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 29 februarie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău acțiunea a fost admisă.

La 06 decembrie 2017 Ion Lozovan, reprezentat de avocatul Vitalie Ciuchitu, în baza mandatului seria MA nr.1109454 din 07 septembrie 2017, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, invocând dezacordul cu hotărârea pronunțată, concomitent a solicitat repunerea în termen de declarare a apelului.

Prin încheierea din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cererea depusă de Ion Lozovan privind repunerea în termenul de declarare a apelului a fost respinsă ca neîntemeiată și restituită cererea de apel depusă împotriva hotărârii din 29 februarie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău, ca fiind depusă în afara termenului legal.

La 04 mai 2018, Ion Lozovan, reprezentat de avocatul Vitalie Ciuchitu a declarat recurs împotriva încheierii din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu încheierea instanței de apel, considerând-o neîntemeiată.

A indicat, că la 21 martie 2018 a depus cerere de amânare a ședinței de judecată, care nu a fost examinată de către instanța de apel.

Totodată, consideră că instanța de apel urma să examineze în prezența reprezentantului apelantului, cererea cu privire la repunerea în termen de declarare a apelului, or, avocatul urma să prezinte probe în susținerea cererii date.

Recurentul Ion Lozovan, reprezentat de avocatul Vitalie Ciuchitu a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea încheierii recurate, emiterea unei hotărâri prin care să fie dispusă admiterea cereri de repunere în termen a apelului cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedura civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la data comunicării încheierii.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea la 22 martie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 04 mai 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 110 Cod de procedură civilă, termenul de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art. 236 alin. (5) lit. a), b), alin. (8) Cod de procedură civilă, instanța de judecată va întocmi hotărârea integrală dacă participanții la proces, în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, solicită în mod expres acest lucru.

Termenul de 30 de zile este un termen de decădere; participanții la proces, în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, depun cerere de apel. Hotărârea integrală se remite participanților la proces în termen de 5 zile.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116 Cod de procedură civilă.

Conform art. 116 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documente respective etc.).

Din materialele dosarului s-a stabilit că, prin hotărârea din 29 februarie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău cererea de chemare în judecată depusă de către ÎMGFL nr.21 a fost admisă integral. (f.d. 31)

După cum se constată la caz, Ion Lozovan, reprezentat de avocatul Vitalie Ciuchitu odată cu depunerea apelului nemotivat la 06 decembrie 2017 împotriva hotărârii din 29 februarie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău, a solicitat repunerea în termen de declarare a apelului fără a indica careva argumente plauzibile. (f.d. 34, 37)

Drept urmare, prin încheierea din 22 martie 2018 a instanței de apel, cererea depusă de Ion Lozovan privind repunerea în termenul de declarare a apelului a fost respinsă ca neîntemeiată, cererea de apel depusă împotriva hotărârii din 29 februarie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău, a fost restituită, ca fiind depusă în afara termenului legal. (f.d. 49, 50-53)

La adoptarea acestei soluții, instanța de apel și-a fundamentat concluziile pe dispozițiile art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, care statuează expres că instanța de apel dispune restituirea cererii de apel dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Reține Colegiul că, prin lege este instituit în mod imperativ termenul de 30 zile pentru declararea apelului, calculat de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Astfel apelul nemotivat în prezenta cauză a fost depus la 06 decembrie 2017, în afara termenului de 30 zile.

Prin prisma normei enunțate, instanța de recurs relevă că, hotărârea instanței de fond a fost pronunțată în prezența recurentului, Ion Lozovan, ce se confirmă prin procesul-verbal din 29 februarie 2016. (f.d.29 verso-ul).

Tot actele cauzei atestă că, la 29 februarie 2016 Ion Lozovan a primit copia dispozitivului hotărârii instanței de fond, ceea ce se confirmă prin recipisa anexată la dosar. (f.d. 32)

Prin urmare, termenul de declarare a apelului și-a început curgerea la 01 martie 2016, ziua imediat următoare datei emiterii hotărârii contestate și a expirat la 30 martie 2016, aceasta fiind ultima zi de depunere a apelului, pe când cererea de apel înaintată de către reprezentantul lui Ion Lozovan, avocatul Vitalie Ciuchitu împotriva hotărârii primei instanțe a fost expediată prin intermediul oficiului poștal la 06 decembrie 2017 (f.d. 37) peste 1 an 8 luni 6 zile, fapt ce denotă depunerea apelului cu încălcarea termenului de declarare.

Colegiul reține că, Ion Lozovan, reprezentat de avocatul Vitalie Ciuchitu a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, însă, nu a indicat motive întemeiate și nu a prezentat probe admisibile și pertinente care ar confirma temeinicia omiterii termenului prevăzut de lege pentru declararea apelului.

Deci, prin depunerea apelului împotriva hotărârii 29 februarie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău abia la 06 decembrie 2017, recurentul și-a exercitat dreptul său cu încălcarea termenului legal, care de natură atrage decăderea dreptului de a exercitata calea de atac a apelului și justifică în speță, admiterea excepției tardivității apelului și în consecință, atrage restituirea acestuia ca fiind depus cu omiterea termenului de prescripție.

Drept urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea lui Ion Lozovan, reprezentat de avocatul Vitalie Ciuchitu privind

repunerea în termenul de declarare a apelului și restituirea cererii de apel ca fiind depus în afara termenului legal.

Colegiul decelează că Ion Lozovan și reprezentatul acestuia avocatul Vitalie Ciuchitu aveau obligația de a-si exercita drepturile procedurale cu bună credință și în termen, obligație proclamată și în jurisprudența CEDO cu titlu de principiu.

Prin urmare, Colegiul releva ca acțiunile lui Ion Lozovan nu constituie decât o denegare a acesteia de a-si respecta obligațiile procedurale, rezultând din prevederile art. 56 alin. (3) și art. 61 alin. (1) Cod de procedură civilă, care obligă părțile de a se folosi cu buna-credință de drepturile sale procedurale.

În consecință, Colegiul considera întemeiată concluzia instanței de apel privind restituirea cererii de apel depusă de Ion Lozovan, ca fiind depusa în afara termenului legal, în condițiile când recurentul nu a justificat omiterea acestuia.

Colegiul reliefă că Ion Lozovan și reprezentatul acestuia avocatul Vitalie Ciuchitu nu au dat dovadă de diligență și buna credință în realizarea drepturilor sale, ca ulterior să invoce încălcarea drepturilor sale procedurale prin îngrădirea accesului la justiție, în condițiile când personal nu a intenționat să-și realizeze drepturile și să-și asume obligații.

Colegiul reiterează că omiterea termenului de contestare a hotărârii primei instanțe nu este decât o eludare a recurentului de a beneficia de drepturile sale, garantate atât de legislația națională, cât și cea internațională.

Prin urmare, instanța de recurs releva că soluția adoptată de instanța de apel prin încheierea recurată privind restituirea cererii de apel, este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, având în vedere și obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu buna credință și în termen.

Or, în conformitate cu art. 27 Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare. Instanța nu admite dispunerea de un drept sau folosirea modalității de apărare dacă aceste acte contravin legii ori încalcă drepturile sau interesele legitime ale persoanei.

De asemenea, Colegiul menționează că, prin hotărârea CEDO pronunțată în cauza Ponomaryov vs Ucraina (03 aprilie 2008), Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Reglementări similare au fost statuate de către Înalta Curte și în cauzele Ceachir vs Moldova, Popov vs Moldova și Melnic vs Moldova, în care s-a menționat că, prin neaducerea vre-unui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către părți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat dreptul la un proces echitabil.

În acest context Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție retine ca argumentele invocate în cererea de recurs, indică

direct la nerespectarea de apelant-recurent Ion Lozovan, reprezentat de avocatul Vitalie Ciuchitu a drepturilor sale procedurale și eschivarea de la îndeplinirea actelor de procedura, în măsura stabilita de normele de drept procedural si nu pot fi acceptate de către instanță de recurs în vederea casării actului judecătoresc contestat.

Din considerentele enunțate și având în vedere faptul ca încheierea privind restituirea lui Ion Lozovan a cererii de apel, este întemeiata și adoptata cu respectarea cadrului legal, iar argumentele invocate de către recurent nu sunt justificative, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Ion Lozovan, reprezentat de avocatul Vitalie Ciuchitu și de a menține încheierea din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Ion Lozovan, reprezentat de avocatul Vitalie Ciuchitu.

Se menține încheierea din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.21 împotriva lui Ion Lozovan, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” „Centrala Termică cu Termoficare nr.2” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean